

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រដ្ឋបាលអន្តរាគមន៍ប្រឆាំងអំពើពុករលួយ	
លេខ	០១១៣/១៥
ម៉ោង	១២០៣
ថ្ងៃខែឆ្នាំ	១៨/០២/២០១៥

ពាក្យបណ្តឹង

ខ្ញុំបាទឈ្មោះ **លីម លីម** ភេទប្រុស អាយុ៥៤ ឆ្នាំ ជាគ្រូបង្រៀន បំរើការងារនៅការិយាល័យអប់រំ
យុវជននិងកីឡាស្រុកឆ្លូង ខេត្តក្រចេះ ទូរស័ព្ទលេខ: ០១២ ៥០២ ៨៩៥ ។

នាងខ្ញុំឈ្មោះ **ទី សុខារី** ភេទស្រី អាយុ៤៩ឆ្នាំ ទាំងពីរនាក់ មានទីលំនៅ ភូមិហាន់ជ័យទី១
ឃុំហាន់ជ័យ ស្រុកឆ្លូង ខេត្តក្រចេះ ទូរស័ព្ទលេខ: ០៧៧ ៩៦៨ ០០៤ ។

សូមគោរពជូន

ឯកឧត្តម ទេសរដ្ឋមន្ត្រី ប្រធានអន្តរាគមន៍ប្រឆាំងអំពើពុករលួយ

កម្មវត្ថុ: សុំប្តឹងអាជ្ញាធរ ភូមិ.ឃុំ .តុលាការ និង អ្នកផ្ដើមគំនិត ពីបទឃុបឃិតប្រព្រឹត្តអំពើពុករលួយ
ជាប្រពន្ធ ដើម្បីរំលោភយកដីនិងផ្ទះ ដែលជាទ្រព្យស្របច្បាប់របស់ម្តាយខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំ តាម
រយៈសាលក្រមតុលាការ ។

១- សុំប្តឹងឈ្មោះ **លីម ដាវាមាណី** អតីតជាឯកឧត្តមនៃក្រសួងសុខាភិបាល មានទីលំនៅ
ផ្ទះលេខ២៧ ផ្លូវ៦១៤ សង្កាត់បឹងកក់២ ខណ្ឌទួលគោក រាជធានីភ្នំពេញ ។

២- សុំប្តឹងឈ្មោះ **ប៊ុត កែវកុលរតន៍** អត្តលេខ៥៩៧ មេធាវីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ត្រូវជាក្មួយ លីម ដាវាមាណី ។

៣- សុំប្តឹងឈ្មោះ **ទិត្យ ឌីម៉ង់** ជាមេឃុំហាន់ជ័យ ស្រុកឆ្លូង ខេត្តក្រចេះ

៤- សុំប្តឹងឈ្មោះ **កេត សុជាតិ** ចៅក្រមសាលាដំបូងខេត្តក្រចេះ

៥- សុំប្តឹងឈ្មោះ **ផាន់ បញ្ញា** ក្រឡាបញ្ជីសាលាដំបូងខេត្តក្រចេះ

យោង:

- ច្បាប់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- ច្បាប់ភូមិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឆ្នាំ២០០១
- ច្បាប់ក្រមរដ្ឋប្បវេណីថ្មី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- ច្បាប់ស្តីពីនីតិវិធីក្រមរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- ច្បាប់ស្តីពីការអនុវត្តក្រមរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- ច្បាប់ស្តីពីការប្រឆាំងនិងអំពើពុករលួយ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- ច្បាប់ស្តីពីក្រមសីលធម៌វិជ្ជាជីវៈមេធាវី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- ច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំសូមគោរពជំរាបជូន ឯកឧត្តម ទេសរដ្ឋមន្ត្រី មេត្តាជ្រាបថា: ដីផ្ទះ និង ដីចំការ របស់
ខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំ ដែលកំពុងរស់នៅ និង កំពុងអាស្រ័យផលដើម្បីចិញ្ចឹមជីវិតបច្ចុប្បន្ននេះ គឺជាទ្រព្យរបស់
ម្តាយ ខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំ ដែលគាត់បានទទួលសន្តិកម្មពីដីតា **លីម ម៉ីង** ដោយឪពុករបស់គាត់ ឈ្មោះ
លីម ហ៊ុន បានស្លាប់ក្នុងសម័យប៉ុលពត ទើបដីតារបស់គាត់ **លីម ម៉ីង** បានបែងចែកទ្រព្យឱ្យមកចៅ
ទាំងពីរគឺ ១.ឈ្មោះ **លីម ស៊ីងហុន** ២.ឈ្មោះ **លីម ដាវាមាណី** ស្របតាមមាត្រា៩.១១៤៩. ១១៥៧.
នៃច្បាប់ក្រមរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងមាត្រា ៧២. ៧៣. ៧៤. នៃច្បាប់ភូមិបាល ដោយ
ហេតុថា ម្តាយខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំ **លីម ស៊ីងហុន** មានវិបត្តិផ្នែកស្មារតី (វិកលចរិត) ទើបក្រោយពេលដែល
ខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំរៀបការរួច ដីតាទូតរបស់ខ្ញុំ **លីម ម៉ីង** បានផ្តាំធ្វើឱ្យ ខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំ ទទួលបន្ទុកគ្រប់គ្រង

ថែរក្សាមរតករបស់ម្តាយ បន្តពីជីតាទូត **លីម ម៉ីង** តាំងពី ឆ្នាំ១៩៨៣ មករហូតដល់បច្ចុប្បន្ននេះ ។

សូមបញ្ជាក់ថា: ក្នុងអំឡុងឆ្នាំ១៩៨០ ឈ្មោះ **លីម ដារាហាណី** បានរៀបការ ហើយបានទទួលយកដី មរតកចំណែករបស់គាត់ពីជីតា **លីម ម៉ីង** អស់ហើយ ហើយគាត់ក៏បានលក់ទៅឱ្យលោកតាឈាង ពុត អស់ហើយដែរ តែគាត់នៅតែមានមហិច្ឆិតាដណ្តើមយកដីមរតកចំណែករបស់ម្តាយ ខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំទៀត គាត់បានប្រើគ្រប់ល្បិចកល ដោយយកម្តាយគាត់ឈ្មោះ **តាន់ គឹមឡាយ** ដែលត្រូវជាកូនប្រសាររបស់ ម្ចាស់មរតក **លីម ម៉ីង** មកធ្វើជាកូនអុក ឱ្យប្តឹងបណ្តេញចោល យកដីនិងផ្ទះ ជាមរតករបស់ម្តាយ ខ្ញុំបាទ/ នាងខ្ញុំ ដែលគាត់បានទទួលពីជីតា **លីម ម៉ីង** ។ ខ្ញុំជឿជាក់ថាធ្វើទាំងអស់នេះ មិនមែនជាគំនិតរបស់ ជីដូនខ្ញុំទេ ព្រោះជីដូន ខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំ គាត់មានវ័យ ៨៨ឆ្នាំទៅហើយ គាត់មិនអាចមានគំនិតប្តឹងចោលដែល បានចិញ្ចឹមបីបាច់ថែរក្សាគាត់ ៣០ ឆ្នាំ មកហើយនោះទេ ។

☆ នៅអំឡុង ខែ១០ - ២០១២ ឈ្មោះ **លីម ដារាហាណី** បានមកលួចលិខិតជួលដីរបស់ ខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំ ដែលបានជួលដីចំការឱ្យក្រុមហ៊ុនចិន ធ្វើឃ្លាំងថ្នាំជក់ពីក្នុងផ្ទះខ្ញុំ ខណៈពេលដែលខ្ញុំមានផ្ទុះទៅភ្នំពេញ ហើយបានយុបយិតសមគំនិតជាមួយមេឃុំឈ្មោះ **ទិត្យ ឌីម៉ង់** លួចយកលិខិតនេះមួយច្បាប់ទៀត ដែល បានដាក់ដកល់ទុកនៅសាលាឃុំ ដោយស្មៀនឃុំបានប្រាប់ថា លិខិតនោះក៏បាត់ដែរ ។

☆ នៅថ្ងៃ ១៣- ៣ -២០១៣ ឈ្មោះ **លីម ដារាហាណី** បានប្តឹងខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំ ទៅសាលាស្រុកឆ្លូង ដោយជួលសាក្សី ២២ នាក់ ដើម្បីប្រគល់ រំលោភយកដីម្តាយ ខ្ញុំបាទ/ នាងខ្ញុំ ដែលជាប្រភេទដីចំការ តែ ការដោះស្រាយមិនបានសំរេចទេ ក្រោយពីប្រជុំនៅសាលាស្រុករួច ឈ្មោះ **លីម ដារាហាណី** បាននិយាយ ប្រាប់គេឯងថា: បើខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំ មិនព្រមឱ្យដីចំការនោះទេ គាត់នឹងធ្វើឱ្យ ខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំ គ្មានផ្ទះ សំរាប់ជ្រកតែម្តង ។

(មានលិខិតអញ្ជើញ និង កំណត់ហេតុដោះស្រាយនៅសាលាស្រុកឆ្លូង ជូនភ្ជាប់ មេត្តាពិនិត្យ)

☆ នៅថ្ងៃទី ០១-៤-២០១៣ ឈ្មោះ **លីម ដារាហាណី** បានមកឱ្យមេឃុំ **ទិត្យ ឌីម៉ង់** ធ្វើពាក្យសុំកាន់កាប់ ទាំងដីចំការ ទាំងដីផ្ទះរបស់ម្តាយខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំទាំងអស់តែម្តង ដើម្បីទទួលបានផលប្រយោជន៍ពីឈ្មោះ **លីម ដារាហាណី** មេឃុំឈ្មោះ **ទិត្យ ឌីម៉ង់** បានចុះហត្ថលេខាលើលិខិតពាក្យសុំកាន់កាប់ដី ដែលមាន ឈ្មោះ **តាន់ គឹមឡាយ** ជាអ្នកសុំកាន់កាប់។

(មានឯកសារលួចធ្វើពាក្យសុំកាន់កាប់ដី ជូនភ្ជាប់)

☆ ថ្ងៃទី ១៨ -៤-២០១៣ ឈ្មោះ **លីម ដារាហាណី** បានយកលិខិតពាក្យសុំកាន់កាប់ដី ដែលយុបយិត ធ្វើនោះ ទៅឱ្យលោកប្រធានភូមិបាលស្រុកឆ្លូងធ្វើប្លង់ឱ្យ តែលោកប្រធានភូមិបាលស្រុកឆ្លូង បដិសេធ។

☆ ថ្ងៃទី២២ -៤-២០១៣ មេធាវីរបស់ **លីម ដារាហាណី** ឈ្មោះ **ប៊ុត កែវគុលរក្ខណ៍** បានទូរស័ព្ទបញ្ជាឱ្យ លោកប្រធានភូមិបាលស្រុកឆ្លូង ប្រញាប់វាស់ដីរបស់ម្តាយខ្ញុំជាការសំងាត់ ប្រសិនបើខ្ញុំបាទបានមកទាន់ ហើយជំទាស់យាយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏ត្រូវនៅវាស់យកតួលេខមកធ្វើប្លង់ឱ្យបាន តែលោកប្រធាន ភូមិបាលស្រុកបានប្រាប់វិញថា លោកគ្មានសិទ្ធិមកបញ្ជាខ្ញុំទេ ខ្ញុំជាអ្នកទទួលខុសត្រូវ ព្រោះដីនេះ កំពុង តែមានជម្លោះ មិនទាន់ដោះស្រាយរួចរាល់ទេ ដូច្នេះខ្ញុំមិនអាចធ្វើឱ្យបានទេ ។

(មានឯកសារលួចធ្វើពាក្យសុំធ្វើប្លង់ដី ជូនភ្ជាប់)

☆ ថ្ងៃទី១១ -៧-២០១៣ **លីម ដារាហាណី** បានប្តឹង ខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំ ទៅតុលាការ ខេត្តក្រចេះ ដោយយក ម្តាយរបស់គាត់ ឈ្មោះ **តាន់ គឹមឡាយ** ជាអ្នកប្តឹង ។

(មានពាក្យបណ្តឹង ជូនភ្ជាប់)

☆ ថ្ងៃទី២៤-៣-២០១៤ មេឃុំ **ទិត្យ ឌីម៉ង់** បានយុបយិតជាមួយ **លីម ដារាហាណី** បង្កកដីការកោះហៅ ខ្ញុំ ដើម្បីដាក់ឯកសារ ដោយទុកឱ្យហួសពេលវេលា ហើយបង្ខំឱ្យ ខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំ ផ្គិតមេដៃទទួលដីកា នោះទៀត តែខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំ មិនព្រមផ្គិតមេដៃទេ ។

(មានដីកាទុកឱ្យហួសពេលវេលា ដែលខ្ញុំមិនព្រមផ្គិតមេដៃទទួល ជូនភ្ជាប់)

★ នៅពេលដែលដាក់ឯកសារនៅតុលាការ មេធាវីរបស់ **លីម ដារាហានី** ឃើញខ្ញុំមានលិខិតកាន់កាប់ ដីធ្លី ដែល ខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំ បានដាក់ដកល់នៅ ធនាគារ តាំងពីឆ្នាំ២០០៦ ឈ្មោះ **លីម ដារាហានី** បាន មកឱ្យមេធាវីឈ្មោះ **ទិត្យ ឌីម៉ង់** ធ្វើលិខិតបដិសេធ លើលិខិតកាន់កាប់ដីរបស់ ខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំ ក្រោមរូប ភាពប្រជុំខ្យល់របស់ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ ព្រោះជាតម្រូវការ យ៉ាងប្រញាប់របស់ឈ្មោះ **លីម ដារាហានី** ដោយ ថ្ងៃទី០៦ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៤ ជាថ្ងៃបើកសវនាការ ខិតជិតមកដល់ ហេតុនេះ **លីម ដារាហានី** បានឱ្យ មេធាវី **ទិត្យ ឌីម៉ង់** ធ្វើលិខិតបដិសេធ លិខិតកាន់កាប់ដីរបស់ ខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំ នៅថ្ងៃទី២៥ ខែមេសា ឆ្នាំ ២០១៤ ជាការប្រញាប់ សម្រាប់ដាក់ជូនតុលាការនៅថ្ងៃបើកសវនាការ។

(មានលិខិតបដិសេធ របស់មេធាវី និង មានលិខិតបដិសេធ របស់ខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំ ជូនភ្ជាប់)

★ សុំប្តឹងមេធាវីឈ្មោះ **ទិត្យ ឌីម៉ង់** ពីបទប្រព្រឹត្តអំពើពុករលួយ ដោយប្រើប្រាស់អំណាចដោយរំលោភ ការក្លែងបន្លំ ការកសាងបណ្តឹងដោយបំពាន យកមកប្រើប្រាស់ជាភស្តុតាងបញ្ជាក់ ដើម្បីដកហូតអចលន ទ្រព្យ ពីខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំ និងបិទសិទ្ធិ ខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំ ដែលជាប្រជាពលរដ្ឋស្របច្បាប់ ។

(មានអត្តសញ្ញាណបណ្ណធ្វើនៅឆ្នាំ១៩៨៩ និង សៀវភៅគ្រួសារ ជូនភ្ជាប់)

★ សុំប្តឹងឈ្មោះ **កេត សុជាតិ** ជាចៅក្រមសាលាដំបូងខេត្តក្រចេះ និងឈ្មោះ **ផាន់ បញ្ញា** ក្រឡាបញ្ជី ពីបទប្រព្រឹត្តអំពើពុករលួយ ដោយប្រព្រឹត្តល្មើសច្បាប់ ការសរសេរក្លែងចម្លើយសាក្សីនៅក្នុងសាលក្រម និង បានសរសេរបំភ្លៃការពិត ការប្រកាសសាលក្រម ខុសពីសាលក្រមដែលបានចេញដាក់ស្តែង មាន ដូចខាងក្រោម៖

១.ការប្រកាសសាលក្រម ដែលអាននៅក្នុងកំឡុងពេលបឋម

សាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ០៧ ច ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៤ បានបញ្ចប់ការទាញហេតុផល ផ្ទាល់មាត់ នៅថ្ងៃទី១៧ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៤ ចំពោះសំអាងហេតុ សរសេរមិនទាន់ ចាំពេលធ្វើទៅចាំអាន មើលទៅ ។

-យោងយាយ **តាន់ គឹមឡាយ** បានកាន់កាប់បន្តពីលោកតា **លីម មីង** និងមានលិខិតទទួលស្គាល់ ដោយអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ។

- យោងមាត្រា ៥៧១ . ១១៦១ . ១១៤៧. នៃច្បាប់ក្រមរដ្ឋប្បវេណី

- យោងមាត្រា ១ . ២ . ៤ . ៥. នៃអនុក្រឹត្យលេខ២៥ អ.ន.ក្រ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៨៩ ស្តីពី ការផ្តល់កម្មសិទ្ធិលើផ្ទះជូនពលរដ្ឋកម្ពុជា។

- យោងសេចក្តីណែនាំអនុវត្ត ស្តីពីគោលនយោបាយគ្រប់គ្រងនិងប្រើប្រាស់ដីធ្លី របស់ក្រុមប្រឹក្សា រដ្ឋ លេខ ០៣ ស ណ ន ចុះថ្ងៃទី០៣ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៨៩ ។

- យោងសារាចរណែនាំ ស្តីពីគោលនយោបាយគ្រប់គ្រងនិងប្រើប្រាស់ដីធ្លី លេខ ១៣៣ ក.ស.រ. ណ.ន. ចុះថ្ងៃទី១០ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៩០ ។

- យោងមាត្រា ៦១. ៦២. ៦៤. ៦៥. ៦៦. ៦៧. ៦៨ .៦៩. នៃច្បាប់ភូមិបាលឆ្នាំ១៩៩២

យោងមាត្រា ៧ . ៣០. ៣១ . នៃច្បាប់ភូមិបាល ឆ្នាំ២០០១

- យោងមាត្រា ច្បាប់នីតិវិធី ក្រមរដ្ឋប្បវេណី

ពេលប្រកាសចប់ លោក **ផាន់ បញ្ញា** ក្រឡាបញ្ជីបាន ឱ្យខ្ញុំបាទផ្តិតមេដៃលើ ក្រដាសសរទេ ដែលគ្មានសរសេរអក្សរអ្វីទាំងអស់ ចំនួន២សន្លឹក ខ្ញុំបាទបានសួរគាត់ថា៖ ក្រដាសនេះអានថា យ៉ាងដូច ម្តេច លោក **ផាន់ បញ្ញា** ប្រាប់វិញថា ខ្ញុំសរសេរមិនទាន់ សុំផ្តិតសិនទៅ ចាំខ្ញុំសរសេរជាក្រោយ តែខ្ញុំបាទ មិនព្រមផ្តិតមេដៃឱ្យទេ គាត់បានប្រើសំដីសំឡេងថា៖ បើមិនព្រមផ្តិតខ្ញុំនិងសរសេរថា ពូងឯមិនព្រមផ្តិត រួចលោក **ផាន់ បញ្ញា** បានសួរបន្តទៀតថា បើពូងឯមិនព្រមផ្តិត ពូងឯប្តឹងឧទ្ធរណ៍ឬ ។

(ខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំមាន មេម៉ូរី សម្លេងនៃការប្រកាសសាលក្រម ភ្ជាប់ជូន ជារត្ថតាង)

២. ការចេញសាលក្រម ជាក់ស្តែង

ក្នុងសាលក្រមតុលាការបានសរសេរក្លែងថា៖ ការបញ្ចប់ការទាញហេតុផលផ្ទាល់មាត់ នៅថ្ងៃទី១៧ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៤ ក្នុងសាលក្រមនោះ គឺជាពាក្យក្លែង ឯការពិតថ្ងៃនោះ តុលាការពុំបានធ្វើអ្វីទេ បាន ត្រឹមតែ បង្ខំខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំ ឱ្យទៅជួបជុំជូននៅក្នុងផ្ទះរបស់ **លីម ដារាម៉ាណី** នៅភ្នំពេញ ។

(ខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំមានលិខិតឆ្លើយតបចំពោះ លោកចៅក្រម ភ្ជាប់ជូន)

ចំពោះការបញ្ចប់ការទាញហេតុផលផ្ទាល់មាត់ ដែលបានធ្វើពិតនោះ គឺបានបញ្ចប់តាំងពី ថ្ងៃទី១០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៣ ឯណោះ មិនមែនបានបញ្ចប់ការទាញហេតុផលផ្ទាល់មាត់ នៅថ្ងៃ១៧ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៤ ដូចដែលសរសេរ **ក្លែង** ក្នុងសាលក្រមនោះទេ។

(ខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំ មានកំណត់ហេតុការទាញហេតុផលផ្ទាល់មាត់ ជូនភ្ជាប់)

☆ តុលាការពន្យល់អំពីរឿងក្តីបំភាន់ មិនបានសរសេរបញ្ជាក់ឲ្យបានច្បាស់ថា៖ លោកតា **លីម ហ៊ុន** ជាប្តីលោកយាយ **តាន់ គឹមឡាយ** បានស្លាប់ក្នុងសម័យប៉ុលពតនោះទេ ។

☆ តុលាការបានសរសេរក្លែងចម្លើយរបស់នាងខ្ញុំ **នី សុខារី** ជាចុងចម្លើយបានអះអាងថា៖ ដ៏ទំនាស់ គឺខ្លួនបានទទួលគ្រប់គ្រងបន្តពីលោកតា **លីម ម៉ីង** ពីឆ្នាំ១៩៧៩ រហូតដល់ឆ្នាំ ១៩៨៣ មានអាជ្ញាយុកាល គ្រប់ចំនួនហើយ តុលាការពិចារណាលើឃើញថា នាងខ្ញុំមិនទាន់គ្រប់អាយុ ដោយគិតពីឆ្នាំ ១៩៧៩ មក ដល់ ឆ្នាំ១៩៨៣ មុនពេលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ ពាក្យទាំងអស់នេះ គឺជាពាក្យ **ក្លែង** ឯពាក្យពិតដែល នាងខ្ញុំបានឆ្លើយនោះគឺថា៖ នាងខ្ញុំ បានគ្រប់គ្រង និងកាន់កាប់ទ្រព្យរបស់ម្តាយ បន្តពីជីតា **លីម ម៉ីង** តាំង ពីឆ្នាំ ១៩៨៣ មក ព្រោះម្តាយរបស់ នាងខ្ញុំមានវិបត្តិផ្នែកស្មារតី តែតុលាការបានលើកឡើងថា៖ នាងខ្ញុំ មិនទាន់គ្រប់អាយុក្នុងការគ្រប់គ្រង និង កាន់កាប់នោះទេ នាងខ្ញុំក៏បានលើកយកមាត្រា ៧២ ៧៣ ៧៤ នៃច្បាប់ភូមិបាល ឆ្នាំ២០០១ ដើម្បីសុំ ឲ្យតុលាការពិចារណា ព្រោះមាត្រា៧២ នៃច្បាប់នេះ បានចែងថា ក្នុងករណីសន្តតិកម្ម ការគិតរយៈពេលនៃការកាន់កាប់អចលនវត្ថុ សំរាប់លទ្ធកម្មកម្មសិទ្ធិពេញលេញ ដូចបានបញ្ជាក់ក្នុងមាត្រា ៣០ និង ៣១ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវរាប់ចាប់ពីពេលដែលខ្មោច បានចូលកាន់កាប់ ទ្រព្យនោះ។

(ចំណុចនេះសូមមេត្តាពិនិត្យមើលសៀវភៅគ្រួសារនិងសំបុត្របញ្ជាក់កំណើតកូនរបស់នាងខ្ញុំ)

(មានកំណត់ហេតុទាញហេតុផលផ្ទាល់មាត់ជូន ជាការបញ្ជាក់ពីចម្លើយរបស់នាងខ្ញុំ មេត្តាពិនិត្យ)

☆ នៅប្រយោគខាងលើ តុលាការមានបំណងបញ្ជាក់ថា នាងខ្ញុំ បានរៀបការក្រោយឆ្នាំ១៩៨៣ គឺ ក្រោយមរណៈភាពរបស់ជីតាខ្ញុំ **លីម ម៉ីង** ។

☆ តុលាការបានសរសេរ **ក្លែង** ចំពោះសាក្សីឈ្មោះ **ហួត លីឈុន** នូវចំណុចដែលថា៖ លោកតា **លីម ម៉ីង** ឱ្យលោកយាយ **តាន់ គឹមឡាយ** ជាអ្នកស្ទង់ត្រកូលនោះ គឺជាពាក្យ **ក្លែង** ឯចម្លើយពិតនោះ គឺ គាត់បានឆ្លើយថា៖ លោកតា **លីម ម៉ីង** មានកូនប្រុសតែម្នាក់ គឺលោកតា **លីម ហ៊ុន** តែបើលោកតា **លីម ហ៊ុន** បានស្លាប់ក្នុងសម័យប៉ុលពតទៅហើយនោះ ដូច្នេះបើតាមគំនិតខ្ញុំ អ្នកស្ទង់ត្រកូលមានតែ លីម ដារាម៉ាណី ។ ប៉ុន្តែដោយ**លីម ដារាម៉ាណី** បានទទួលយកមរតករួចអស់ទៅហើយ ហើយក៏មិនបាន នៅស្រុកផងនោះ ទើបតុលាការរៀបល្បិច ក្នុងការសរសេរ **ក្លែង** ចំពោះសាក្សី ព្រោះតុលាការ បានដឹងនៅការពិតថា **លីម ដារាម៉ាណី** បានទទួលមរតករួចហើយ ព្រមទាំងបានលក់អស់ហើយ នៅ ពេលដែល នាងខ្ញុំបានបញ្ជាក់ប្រាប់ ក្នុងការទាញហេតុផលផ្ទាល់មាត់ ព្រមទាំងបានដាក់រូបថតបង្ហាញ ពីអ្នកដែលបានទិញដីមរតកជាចំណែករបស់ **លីម ដារាម៉ាណី** គឺឈ្មោះ **ឈាង ពុត** ដែលគាត់នៅរស់ នៅឡើយ ។

តុលាការមានបំណងបិតបាំងពីឆន្ទៈរបស់ជីតាខ្ញុំ ដែលគាត់បានបែងចែកទ្រព្យរបស់គាត់មកឱ្យទៅ ទាំង ២នាក់ តាំងពីជាង ៣០ ឆ្នាំមុនមកនោះ ។

-ចំពោះសាក្សីឈ្មោះ **ហួត លីឈុន** ដែលតុលាការបានសរសេរ**ក្លែង** ប្រហែលជាចំពោះសាក្សីដែល

សំខាន់សំរាប់សាលាក្រម ហើយមើលទៅ ព្រោះតុលាការបានស្នើសុំអក្សរបញ្ជាក់ នៅលើចំណុចពាក្យថាៈ
លោកតា **លីម ម៉ីង** បានប្រគល់ឱ្យ **លោកយាយ តាន់ គឹមឡាយ** ជាអ្នកស្នងត្រកូល ជាពាក្យដែលក្លែង។

-ចំណុចមួយទៀត តុលាការបានសរសេរបំភ្លើសចម្លើយឈ្មោះ **ហួត លីឈុន** ថាៈ នៅពេលដែល
លោកតា **លីម ម៉ីង** ស្លាប់ ការធ្វើពិធីបុណ្យគាត់ គឺបងប្អូនកូនក្មួយជាអ្នកធ្វើរួមគ្នា គ្រាន់តែលោកយាយ
តាន់ គឹមឡាយ ជាជំហរ (ចម្លើយនេះគ្មានទេ) ។

ចម្លើយពិតនោះគឺ ឈ្មោះ **ហួត លីឈុន** បានឆ្លើយថាៈគាត់មិនដឹងទេ កាលណោះគាត់ដឹងតែពុះ
អុសដាំទឹកតែ នៅខាងក្រោយផ្ទះ គាត់មិនដឹងអ្នកណាជាជំហរ ក្នុងការធ្វើបុណ្យសពនោះទេ។

(មានមេម៉ូរី សម្លេងចម្លើយសាក្សីឈ្មោះ **ហួត លីឈុន** ដែលតុលាការបានសរសេរក្លែង ក្នុងសាលាក្រម)

★ តុលាការបានសរសេរក្លែងចម្លើយសាក្សីឈ្មោះ **ស្វាយ វណ្ណារិទ្ធ** ដោយសរសេរថា បានដឹងពី
លោកតា **លីម ម៉ីង** ប្រគល់ទ្រព្យឱ្យកូនគាត់ គឺលោកតា **លីម ហ៊ុន** និងកូនប្រសារឈ្មោះ **តាន់ គឹមឡាយ**
ហើយខ្លួនជាអ្នកដឹកវាស់ទំហំដីនោះ គឺជាពាក្យ **ក្លែង** ឯចម្លើយពិតរបស់ **ស្វាយ វណ្ណារិទ្ធ** បានឆ្លើយតប
ចំពោះសំណួររបស់ចៅក្រមដែលបានសួរថាៈ តើលោកដឹងពីទំហំដីដែលមានវិវាទនេះដែរឬទេ? ស្វាយ
វណ្ណារិទ្ធបានឆ្លើយថាៈ ខ្ញុំដឹង គឺមានក្បាល៤៣ម និងបណ្តោយ ១៥៦ម ចៅក្រមបានសួរបន្តថាៈ ហេតុអ្វី
បានជាលោកដឹងលោកទន្ទេញឬ? ស្វាយវណ្ណារិទ្ធបានឆ្លើយថា ធ្លាប់បាន **លីម ជារាមណី** ប្រើឱ្យទៅវាស់
តែតុលាការបែរជាសរសេរក្លែងក្នុងសាលាក្រមថាៈ **ស្វាយ វណ្ណារិទ្ធ** បានដឹងពីលោកតា **លីម ម៉ីង** ប្រគល់
ដីកេរ្តិ៍ឱ្យតា **លីម ហ៊ុន** និងយាយ **តាន់ គឹមឡាយ** កាន់កាប់គ្រប់គ្រង ខ្លួនជាអ្នកដឹកវាស់ទំហំដីទៅវិញ។

ចំណុចនេះ នាងខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ជូនមេត្តាជ្រាបថាៈ លោកតា **លីម ម៉ីង** ប្រគល់ដីឱ្យលោកតា **លីម ហ៊ុន**
ហ៊ុន ដូចម្តេចកើត បើលោកតា **លីម ហ៊ុន** និង លោកយាយ **តាន់ គឹមឡាយ** បានចាកចេញចោលលោក
តា **លីម ម៉ីង** តាំងពីឆ្នាំ១៩៧០ ទៅរស់នៅភ្នំពេញ ហើយបានស្លាប់ក្នុងសម័យប៉ុលពត នៅឯស្រុកស្ទឹង
ត្រង់ឯណោះ ចំណែកឈ្មោះ **ស្វាយ វណ្ណារិទ្ធ** បើនៅមុនឆ្នាំ១៩៧០ ទើបតែមានអាយុ ៤ ឆ្នាំ ហើយបើ
គិតមកដល់ ឆ្នាំ១៩៧៩ មានអាយុត្រឹម ១៤ ឆ្នាំប៉ុណ្ណោះ តើបានមកចូលរួមដឹកវាស់ទំហំដីឱ្យលោកតា
លីម ហ៊ុន ដោយរបៀបណា ? នៅឆ្នាំណា ? ខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំ មិនយល់ទេ ។

★ សាក្សីឈ្មោះបាវ ហាំងលាង គាត់មិនបាននិយាយអ្វីទាំងអស់ ពីព្រោះគាត់ថ្លង់ (សរសេរបំភ្លើស)
(គ្រប់ចម្លើយសាក្សីសុទ្ធតែសរសេរបំភ្លើសទាំងអស់ ខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំ មានខ្សែអាត់សម្លេង ជាភស្តុតាង)

★ ការកាត់ក្តីរបស់តុលាការសាលាដំបូងខេត្តក្រចេះ ដោយសំអាងទៅលើពាក្យដែលសាក្សីថា បាន
ឃើញលោកយាយ **តាន់ គឹមឡាយ** កាន់កាប់ទៅវិញ តើការកាន់កាប់នោះ ជាការកាន់កាប់ដូចម្តេចទៅ
បើម្ចាស់មរតកគាត់នៅរស់នៅឡើយ ទោះជាគាត់ចាស់ ក៏មិនអាចមកដណ្តើមសិទ្ធិរបស់គាត់បានដែរ ។

★ ខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំ មិនដឹងថា ការកាត់ក្តីរបស់តុលាការ ផ្អែកទៅលើការកាន់កាប់ ឬ សិទ្ធិសន្តតិកម្ម
នោះទេ តែបើការកាត់ក្តីដោយផ្អែកតាមការកាន់កាប់ លើដីដែលគ្មានប្លង់កម្មសិទ្ធិនោះ គឺជាដែនសម្បត្តិ
របស់អាជ្ញាធរជំនាញ មិនត្រូវដោះស្រាយនៅតុលាការនោះទេ តែបើការកាត់ក្តីដែលជាសន្តតិកម្ម លើដី
ដែលគ្មានប្លង់កម្មសិទ្ធិនោះ ទើបត្រូវបានដោះស្រាយនៅតុលាការ តែតុលាការមិនយកច្បាប់ស្តីពីសន្តតិ
កម្ម មកកាត់ក្តីនោះទេ តែបែបយក អនុក្រឹត្យ សារាចរណែនាំ សេចក្តីណែនាំឆ្នាំ១៩៨៩ មកយោង
ហើយ សូម្បីតែយកច្បាប់ស្តីពីការអនុវត្តក្រមរដ្ឋប្បវេណី មាត្រា៥ កថាខណ្ឌ ២ ក៏មិនបានសរសេរឱ្យ
អស់នូវប្រយោគនៃច្បាប់ដែរ **ពាក្យដែលមានជាបន្តទៀតនោះគឺ** លើកលែងតែមានបញ្ញត្តិ ផ្សេងទៀត
នៅក្នុងជំពូកទី៥ (អន្តរប្បញ្ញត្តិ) នៃច្បាប់នេះ និង ផ្អែកលើការសរសេរ ក្លែង ចម្លើយរបស់សាក្សី ។

(មានលិខិតសាលាក្រម ជូនភ្ជាប់)

(សូមមេត្តាជួយពិនិត្យមើលទៅក្នុងជំពូកទី៥ នៃច្បាប់ការអនុវត្តក្រមរដ្ឋប្បវេណីឆ្នាំ២០១១)

★ តុលាការក៏បានចុះពិនិត្យជាក់ស្តែង ដល់ផ្ទះរបស់ ខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំ បានឃើញគ្រប់បែបយ៉ាងដែល

ជាស្ថានភាពជាក់ស្តែង ព្រមទាំងបានឃើញសភាពរបស់ម្តាយខ្ញុំ ការអះអាងពីចំនួនក្បាលដីរវាងដើម
ចោទ និង ចុងចម្លើយ តែគាត់មិនយកកំណត់ហេតុនោះ មកពិចារណាដើម្បីកាត់ក្តីនោះទេ ។

(មានកំណត់ហេតុចុះអង្កេតវាស់វែងជាក់ស្តែងជូនភ្ជាប់)

☆ ការចេញសាលក្រមជួយពីអង្គហេតុ ព្រោះនៅក្នុងកំណត់ហេតុនៃការទាញហេតុផលផ្ទាល់មាត់
ខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំ បានបញ្ជាក់ប្រាប់តុលាការថា៖ ទ្រព្យទាំងអស់នេះ គឺជាមរតករបស់ម្តាយ ខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំ
ដែលគាត់ទទួលសន្តតិកម្មពីជីតា ឯខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំ បានទទួលការផ្តាំផ្ញើពីជីតា ឱ្យមើលគ្រប់គ្រង ថែរក្សា
ទ្រព្យរបស់ម្តាយតែប៉ុណ្ណោះ ព្រោះម្តាយមានវិបត្តិផ្នែកស្មារតី ដូច្នេះក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំមិន
ទាន់ក្លាយជាសន្តតិជន ដែលត្រូវទទួលបន្ទុកម្តាយនៅឡើយ ព្រោះម្តាយខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំ គាត់កំពុងតែមាន
ជីវិតរស់នៅសព្វថ្ងៃ ឯចំណែកការផ្តាំផ្ញើរបស់ជីតាខ្ញុំ (លីម មីង) ដែលតុលាការតម្រូវឱ្យខ្ញុំមានភស្តុតាង
មកបញ្ជាក់ពីការផ្តាំផ្ញើនោះ ទោះជាខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំ គ្មានអ្វីមកបញ្ជាក់ពីការផ្តាំផ្ញើក៏ដោយ ក៏មរតកទាំងនេះ
នៅតែជាមរតកស្របច្បាប់របស់ម្តាយខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំ ដែរ ទោះបីជាគាត់គ្មានបណ្ណកម្មសិទ្ធិ ក៏ម្តាយខ្ញុំដែល
ជាទាយាទ ត្រូវទទួលបាននូវកិច្ចការពារដោយច្បាប់ ព្រោះស្ថានភាពរបស់គាត់ឆ្លើយតបទៅនឹងលក្ខ
ខណ្ឌនៃច្បាប់ ស្របតាមមាត្រា ៧៤ នៃច្បាប់ភូមិបាល ។

ខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំ មានចម្ងល់ថា តើអនុក្រឹត្យ សារាចរណែនាំ សេចក្តីណែនាំឆ្នាំ១៩៨៩ មានសុពលភាព
និង វិសាលភាពកំរិតណានោះទេ? ចុះច្បាប់ដែលសភាជាតិបានអនុម័ត និង ព្រះហស្តលេខដោយ
ព្រះមហាក្សត្រនោះ ត្រូវអនុវត្តចាប់ពី ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ណាវិញ បានជា តុលាការមិនយកច្បាប់ទាំងអស់នោះ
មកអនុវត្តក្នុងការកាត់ក្តី ជូនប្រជាពលរដ្ឋ ។

ខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំ សូមជំរាបជូនឯកឧត្តមទេសរដ្ឋមន្ត្រីមេត្តាជ្រាប ខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំ បានឮការស្រែករក
ភាពយុត្តិធម៌ របស់ប្រជាពលរដ្ឋស្ទុកគ្រងជាច្រើននាក់ តាមវិទ្យុ ABC ដែលពួកគាត់បានទទួលរង
នូវភាពអយុត្តិធម៌ ពីសំណាក់លោកចៅក្រម **កេត សុខាភិ** សម្រែកពួកគាត់ទាំងអស់នេះហើយ ដែលធ្វើ
ឱ្យ ខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំ ត្រូវត្រៀមខ្លួនចាំមើលការប្រព្រឹត្តរបស់លោកចៅក្រមរូបនេះ ដែលត្រូវកាត់ក្តីមកលើ
រូបខ្ញុំបាទ/ នាងខ្ញុំ ។

សេចក្តីដូចបានគោរពជំរាបជូនក្នុងកម្មវត្ថុ និងយោងខាងលើ សូមឯកឧត្តម ទេសរដ្ឋមន្ត្រី មេត្តា
ជួយអន្តរាគមន៍ចុះស្រាវជ្រាវ និងផ្តល់នូវភាពយុត្តិធម៌ដល់ខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំ ដោយក្តីមេត្តាអនុគ្រោះ ។

ខ្ញុំបាទ/ នាងខ្ញុំមានក្តីសង្ឃឹមជឿជាក់ថា ខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំ ពិតជាទទួលបាននូវភាពយុត្តិធម៌ ពីឯកឧត្តម
ទេសរដ្ឋមន្ត្រី ប្រធានអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយ យ៉ាងពិតប្រាកដ ។

សូមឯកឧត្តមទេសរដ្ឋមន្ត្រី មេត្តាអនុញ្ញាតទទួលនូវការគោរព ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតអំពីខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំ ។
សេចក្តីគួរពុំគួរ សូមឯកឧត្តមទេសរដ្ឋមន្ត្រី មេត្តាអនុញ្ញាតខន្តីអភ័យទោស ។

ធ្វើនៅហាន់ជ័យ. ថ្ងៃទី០៨ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៥
ស្នាមមេដៃស្តាំ

ហ៊ែវ លីម **ទី សុខាភិ**